

som det ærede Medlems og min, tillade mig at udtale det. Naar, at den ogsaa vil finde Tilslutning hos mange, der i politisk Henseende fylde Mellemrummet imellem os, og at det hos mange af dem, der have anset Tanken for et smukt, men uopnaaeligt Ideal, maa være lykkedes mig at have paavirket eller givet Anledning til, at de selv overbevise sig om, at det Ideal ikke er noget saa højt, at det ikke kan naas, idet det findes haandgribelig gennemført og som en god 50 Aar gammel Ordning — ovre paa den anden Side Sundet. Dermed skal jeg slutte.

N. Chr. Jensen: Ja, naar man ser paa det forelagte Lovforslag, og naar man ser paa de Krav, der have gjort sig gældende ude i Befolkningen for at faa en Reform gennemført paa det Omraade, naar man ser paa Lovforslaget med dets Bemærkninger og i det hele taget paa den Behandling, som nu allerede er tilbagelagt her i dette Ting, forekommer det mig, at der er to Spørgsmaal, der gøre sig gældende, og paa hvis Baggrund jeg gerne har villet se dette Forslag, for derved at kunne komme til at faa det rigtige Syn paa, hvad det er, det drejer sig om ved denne Sags Gennemførelse. For det første synes det mig, at man maa spørge: Er dette Lovforslag et Lovforslag, der er fremkommet fra det højst ærede Ministerium efter dets eget private Initiativ, eller er det en Smødekommelse af de Krav, som have lydt ude omkring i Befolkningen? Det første, synes jeg næsten, var den Betragtning, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (M. Klausen) havde gjort til sin, idet han syntes at komme til det Resultat, at Forslaget i og for sig var meget tarveligt. Jeg ser det nu fra den anden Side og det saaledes, at jeg tror, at Forslaget skyldes en Smødekommelse af de stærke Krav, der have rejst sig omkring i Befolkningen. Jeg tror, at disse Krav ere indkommede ved det højst ærede Ministeriums Forelæggelse af Lovforslaget, men vilde da paa den anden Side gerne gøre den Bemærkning, at, dersom den sidste Betragtning er den rigtige, kommer det ogsaa til at stille sig noget anderledes, naar man ser paa de Banfælgeligheder, som dette Lovforslag kunde møde, og som kunde hindre

dets Gennemførelse. Det er jo klart, at den væsentligste Hindring, som dette Lovforslag gaar i Møde ved dets Gennemførelse, er dette, at man vil søge at lægge Kaldelsesmaaden over paa andre Felter, end hvor den har været tidligere, og der vil jeg sige, at, medens den Skolereform, der udkom i 1814, nærmest kom som en Skolereform fra oven, tror jeg, at det, der her foreligger, er en Reform, der indbefatter et Krav, der har rejst sig i Befolkningen. Det har da glædet mig, at Flerparten i dette Ting har holdt paa det bestaaende, har holdt paa ikke at ville indføre en ny Kaldelsesmaade, men har holdt paa den Kaldelsesmaade, der har bestaaet, siden den blev indført i Loven, saa vidt jeg husker, af 1856. Derimod synes det mig, at Forslaget ved at indføre en ny Kaldelsesmaade for saa vidt gaar et Skridt tilbage, men jeg vil haabe, at Lovforslaget, dersom det hviler paa det Krav, der er stillet af Befolkningen, maa kunne gennemføres trods alle Modsetninger. Jeg skal ikke opholde mig længere ved almindelige Betragtninger om Lovforslaget i dets Helhed — det er jo ret udjorlig debatteret — og særlig vil jeg sige, at jeg fuldt ud kan slutte mig til, hvad der er kommet frem fra det ærede Medlem, der indledede denne Forhandling. Det er jo imidlertid ikke alene almindelige Interesser, men ogsaa lokale Interesser, som knytte sig til Lovforslaget, og naar det ærede Medlem for Ringkøbing (S. C. Christensen) forgangen Dag hævdede, at man, naar man stillede sig noget velvillig over for Friheden i de forskellige lokale Egne, let vilde kunne naa det Timeantal, som er forestrevet i Loven, ja endogsaa efter hans Udtalelser kunne naa op til 8—900 Timer, saa vil jeg sige, at jeg ikke tror, at dette vil kunne lade sig gøre, i alt Fald ikke i forskellige Egne af Jylland, og det er det, som særlig har givet mig Lejlighed til at fremkomme med nogle Bemærkninger angaaende de lokale Interesser. Jeg har ikke paa Sagens nuværende Stadium kunnet staae saa tilstrækkelige Oplysninger til min Raadighed, at jeg kan udtale mig om, hvor mange Kommuner der i det hele taget er stillet paa samme Standpunkt, som jeg nu nærmere vil omtale, men jeg tør sige, at der er adskillige Kommuner, hvor Forholdene vilde stille sig ganske nær paa samme Maade. I min hjemlige